

Beretning fra VM bænkpres I Drammen, Norge

Dagen før vores klassiske løftere skulle i aktion ankom de to sidste løftere, Mads og Martin. I Drammen ligger alt heldigvis dejlig nært. Stævnet afholdes ikke på hotellet, men med 7-8 minutters gang derfra. Indtil videre har vejret været behageligt varmt og solrigt, så det har ikke været noget problem med en lille gåtur.

Tirsdag skulle alle løftere på platformen, Martin først med start klokken 14:30, derefter Kathrine klokken 16:30 og til sidst Mads klokken 19:00.

Martin

Vi ankom i god tid og indvejningen blev klaret uden problemer. Kropsvægt var 73,33 så indvejningen var intet problem. Opvarmningen gik også uden problemer. Der var god fart i stangen, så ved gruppestart var vi fortrøstningsfulde. Den oprindelige startvægt op 177,5 kg blev ændret til 180 kg for at give en bedre placering og taktisk fordel. Det første løft på 180 kg blev også løftet nemt uden problemer. Hoveddommeren var dog ikke tilfreds med dybden. Men så længe de to sidedommere (og juryen) var glade, så var det fint. Amerikaneren, der var startet på samme vægt, havde meldt 187,5 kg. Så for at få et tungere registrering end ham, bad vi om 190 kg til andet forsøg. De 190 kg blev løftet lige så nemt som de 180 kg og lige som det første løft, så var de to sidedommer tilfredse mens hoveddommeren mente at den ikke var dyb nok. Til tredje løft bad vi om 197,5 kg. Dette vil give mulighed for at slå kazakhstanerens andet løft (192,5), og pushe amerikaneren langt for at fejle. Inden Martin skulle ind, missede franskmanden og englænderen sine tredje løft på 190 kg. Dermed var der ikke nogen trussel bagfra. Amerikaneren ændrede fra 200 til 197,5 kg, og vi fra 197,5 til 195 kg. Martin løftede også denne vægt, men desværre var alle tre dommere denne gang enige om at albuerne ikke var langt nok nede, og løftet blev underkendt. Efter den amerikanske løfter, som forventede missede hans tredje løft på 197,5 kg, var bronzemedaljen sikret. Nu var det bare et spørgsmål om kazakhstaneren ville få hans tredje løft på 200kg. Hvis han missede, ville det betyde at bronzemedaljen ville blive vekslet til en i sølv. Desværre, set med danske briller, fik kazakhstaneren sit løft på 200kg og beholdt sin sølvmedalje. Dermed var placeringerne afgjort og Martin stod nu med en flot bronzemedalje. Som en lille bibemærkning var det imponerende at se klassens vinder, japanske Kosei Yokoyama, løfte 270 kg under opvarmningen til denne klasse. Det er ikke hver dag at man ser en i den klasse ligge med den

vægt på stangen og ejheller at ligge med 60kg mere en åbningsvægten til opvarmning...

Kathrine

Indvejsningen gik fint og vægten sagde 68,23kg. Som startvægt blev der meldt 112,5 kg, med en forventning om at vi nok ville hæve den til 115, når vi havde set hvad konkurrenterne var gået på. Opvarmningen gik fint og Kathrine så stærk ud. Det gjorde resten af feltet desværre også. Således var der to løftere der havde meldt hhv. 120 og 122,5 kg. Den kroatiske konkurrent havde meldt 115 kg og seks løftere havde bedt om 112,5 kg som startvægt. Det var med andre ord et meget tæt felt. Som planlagt øgede vi startvægten til 115 kg, for at få en fordel i forhold til de 5 andre på 112,5 kg. Ganske som forventet så blev første løft på 115 kg løfte let og uden besvær. Dog mente den ene sidedommer at albuen ikke var langt nok nede. Men stadig godkendt 2-1 og bedre endnu: juryen ændrede ikke på det resultat. Vi var nu med i konkurrencen. Til andet løft meldte vi 120 kg to andre løftere havde meldt samme vægt, men af dem var Kathrine den letteste. Så skulle det lykkedes Kathrine at få den vil hun ligge på en øjeblikkelig tredjeplads og en god position til at forsvare denne eller alternativt, på grund af højt lodtrækningsnummer kunne sigte efter en bedre placering. Men intet er afgjort før løftet er godkendt, som vi snart skulle erfare. Nok engang løftede Kathrine stangen og de 120 kg blev godkendt. Igen med dommerstemmerne 2-1, men denne gang underkendt juryen afgørelsen. Så gik den fine plan

ellers i vasken og en ny måtte lægges. Valget faldt på 122,5 kg. En vægt vi var rimelig sikre på at Kathrine kunne løfte. Det vil kræve lidt held fra vores side med at to løftere skulle misse, men så vil det potentielt kunne give en bronze. Nok engang løftede Kathrine stangen. De 122,5 kg kom lidt langsommere op, men op kom de og for tredje gang fik hun en 2-1 godkendelse. Denne gang underkendte juryen den ikke og Kathrine havde nu gjort hvad hun kunne. Inden da havde den ene svensker misset 122,5 kg og efterfølgende missede kroaten også denne vægt. Desværre fik den anden svensker hendes vægt på 125kg og dermed blev Kathrine skubbet ned på en fjerdeplads. Og endelig missede den engelske løfter også hendes forsøg på 125 kg. Dermed var fjerdepladsen nu endelig.

Vi havde håbet på den bedre placering men feltet var også utroligt tæt. Så det var trods alt ikke nogen dårlig placering.

Mads

Dagens sidste mand klarede, som de andre løftere, indvejningen let med en vægt på 82,36 kg. Lige som de andre løftere så formen også god ud, så det tegnede fornuftigt. Så der blev ikke lavet noget om mht. den ønskede åbningsvægt på 175kg. Som sikkerheden selv løftede Mads den og der blev kvitteret med tre hvide lamper. Vi bad om en øgning på 10 kg til 185. Og nok engang løftede Mads den Men den så overraskende tung ud. Dommerne var dog glade for løftet og han fik tre hvide lamper. Mads forklarede at der gik noget galt under udløftet og så blev resten bare lidt kludder. Så det var ikke fordi grænsen var nået. Da der ikke bare en bedre placering inden inden for umiddelbar rækkevidde, så øgede vi til 190 kg for at prøve at få så mange kg med som mulig. Og denne gang så løftet meget bedre ud af dagen. Da vi var sikre på at ingen konkurrencer kunne tage placeringen fra Mads, så fortsatte vi og gik ind på 190 kg. Godt var vægten blevet tungere, men løftet så noget bedre ud og som de forrige to gange kvitterede dommerne med tre hvide lamper. Dermed var en 9. plads sikret sammen med 9 hvide lamper.

Så er det udstyrsløfternes tur.

Dagens første løfter er Julie. Og som noget nyt, skulle hun sikre sig at hun var tung nok til dagens vægtsklasse. Det gik dog uden problemer, da hun vejede ind på 76,11 kg og dermed var klassens letteste løfter. Opvarmningen gik fint, så vi foretog ingen ændringer til det første løft, hvor vi havde bedt om 165 kg. Ifølge startvægtene lå Julie mellem to grupper, med lidt afstand, både op og ned. Så strategien var at få et par gode løft og hvis muligheden bød sig, prøve at erobre en bronze i sidste forsøg. Julie blev kaldt ind til det første forsøg. Hun fik en fin nedtagning, men på vej op, kom hun ind i en forkert bane og havde en nedadgående bevægelse inden hun fik stangen tilbage på strakte arme. Løftet blev derfor underkendt. Vi blev enige om at prøve endnu engang på samme vægt på andet-forsøget.

Nedtagningen var fin nok, men desværre lettede røven sig fra bænken underverj. Presset var en smule bedre men stadig noget udstabilt og var næsten allerede lagt i gaflerne inden rack-signalet. Så løftet blev også underkendt med stemmerne 2-1. Nok engang valgte vi at blive på samme vægt til sidste løft.

Desværre blev tredje gang ikke lykkens gang. Nok engang en fin nedtagning og et ustabilt løft, Der igen endte med stangen inde i gaflerne. Løftet blev godkendt 2-1. Men der gik dog ikke lang tid før juryen omstødte den kendelse. Det betød at Julie desværre ikke fik noget godkendt resultat.

Maria

Indvejningen gik, som ventet, uden problemer da vægten sagde 106,29 kg. Dermed var Maria lettere end flere af hendes konkurrenter. Den seneste tid er Maria blevet en del stærkere. Noget som vi ikke havde tænkt os at afsløre for hendes konkurrenter med det samme. Således blev der meldt 195kg som startvægt. Opvarmningen gik godt, så ingen grund til at ændre på taktikken. På forhånd regnede vi med at norske Hugdal og engelske Sweatman ville starte ret tungt. Svenske Hjalte var spændende at se hvor hun var, men umiddelbart en konkurrent som Maria måske skulle kæmpe med om en placering. Kort før start ændrede vi startvægt til 215kg. Heldigvis for os, så missede svenske Hjalte hendes startvægt på 197,5kg. Så var det Marias tur. Hun løftede vægten sikkert, men desværre var der nedadgående bevægelse på vej opad og løftet blev underkendt af alle tre dommere. Eneste trøst var at nærmeste konkurrent bagfra, Hjalte, stod i samme situation. Så på den måde ændrede dette ikke så meget i vores plan. Vi bad om samme vægt til næste forsøg. Foran fik både Hugdal og Sweatman deres første forsøg på 232,5 kg.

I anden runde missede Hjalte hendes andet forsøg på 197,5 kg. Til gengæld gik det helt anderledes for Maria. Hun tog stangen meget mere bestemt ned og lige så bestemt, den kom ned, kom den også kraftfuldt op. Dermed var det bevist at det ikke var nogen dårlig startvægt og dommerne var helt enige og gav tre hvide lamper. Indtil videre lå guldet på 232,5 kg. Da Maria var lettere end de to løftere, der havde lavet denne vægt, så var det også den vi bad om. Foran missede både Hugdal og Sweatman deres forsøg.

I tredje runde fulgte vi udviklingen og da vi var sikre på at Hjalte ikke ville gå efter Marias placering, var vi klar til at gå ind på 232,5 kg i et forsøg på at tage guldet. Det var et godt forsøg, men desværre kom stangen kun 2/3 op inden den blev for tung. Foran missede Hugdal hendes tredje løft mens Sweatman lavede ny rekord med et løft på 240,5.

Dermed var placeringerne også fordelt: engelske Sweatman på førstepladsen, norske Hugdal på anden pladsen og Maria på tredjepladsen.

Mads

Mads havde på ingen måde nogen ideel optakt til dette stævne, for de senest par dage op til stævne var han blevet syg. Heldigvis var han rask nok til at rejse. Heldigvis var han blevet så god igen at han kunne spise, så dagene op til stævnet var fokus at få mad indenbords og hvile. På dagen var Mads ok, men han vejede lidt lettere en oprindelig planlagt, på kun 91,69 kg. Så måtte vi se om vi kunne vende den lettere kropsvægt til vores fordel. Og ikke uventet var mads lettere end flere af hans konkurrenter, så det var trods alt en positiv ting. Allerede dagen før var vi blevet enige om at sænke vægten 5 kg til 285 – 5kg mindre oprindelig planlagt. Opvarmningen gik fint, om end Mads ikke følte sig stærk. Da 275kg nemt kom ned på brystet besluttede vi at sænke startvægten med yderligere 5kg. Planen var at få startløft, dernæst komme forbi Kazakhstaneren, der havde bedt om 290 kg som startvægt og hvis muligheden bød sig, så prøve at gå efter en medalje.

Mads klarede første løft uden problemer, det så faktisk bedre ud end hans sidste opvarmningsløft. Løfte blev godkendt af alle dommere og vi var med i kampen. Vi bad om 292,5 kg til andet løft.

Kazakhstaneren havde misset hans første forsøg på 290 kg, så et godkendt løft vil ikke ændre noget på den øjeblikkelige placering, men dog lægge Mads bedre i feltet. Nok engang løfter Mads stangen uden problemer. Det er i hvert fald ikke til at se at han netop har været syg. Dommerne var tilfreds og godkendte løftet. De bedste løftere har presset hinanden op i vægt (og valgt nogle tunge startvægte), Så vi så at et godt spring op til 307,5kg ville give en øjeblikkelig tredjeplads og det vil heller ikke være helt usandsynligt at det måske også kunne ende med at give en bronze. Således bad vi om 307,5 kg.

Da vi var sikre på at ingen bagfra kunne true Mads' placering, blev vi på de 307,5kg og Mads blev kaldt ind til stangen. Han fik en god nedtagning og stangen kom også 2/3 op inden den kom ud af banen og Mads ikke kunne presse den yderligere op. Så desværre blev sidste løft underkendt. Da de sidste løftere var færdige, kunne vi se at vores antagelser var korrekte, tredjepladsen gik til et løft på 307,5kg. På en hvilken som helst anden dag uden sygdom havde den været der, men i dag måtte Mads desværre tage sig til takke med en femteplads.